

Finland – IMF:s konsultation enligt artikel IV år 2022

Avslutande kommentarer i sammandrag

Finlands regering har framgångsrikt lotsat landet genom pandemin och genomfört strukturella reformer för att öka sysselsättningen och produktiviteten och därigenom stärka välfärdsstatens hållbarhet.

Rysslands krig i Ukraina har dock fått återhämtningen att stanna av och försämrar de ekonomiska utsikterna för Finland. Den höga inflationen, som drivs av kraftigt stigande energipriser, tär på hushållens köpkraft, vilket i sin tur minskar förtroendet och efterfrågan. Finlands ekonomiska omvärld har också försvagats, vilket dämpar handeln och investeringarna. Den ekonomiska tillväxten i Finland kommer att stagnera nästa år på grund av de rådande stora risker som hänför sig till kriget.

Kriget har också ökat uppåttrycket på de offentliga utgifterna genom behovet att stärka säkerheten och delvis skydda hushållen mot stigande levnadskostnader. Finanspolitiken är svagt expansiv nästa år, vilket bidrar till att öka inflationstrycket. På medellång sikt får de sämre finanspolitiska utsikterna den offentliga skulden att stiga mot en mer riskfylld bana.

En avveckling av de finanspolitiska stimulansåtgärderna nästa år skulle bidra till att stävja det spirande inflationstrycket. På medellång sikt krävs en betydande konsolidering av de offentliga finanserna för att få skuldkvoten att sjunka och för att skapa utrymme för åldersrelaterade utgifter. Konsolideringen bör ske successivt men basera sig på en väldefinierad och tydlig medelfristig plan som bygger på åtgärder som identifierats i breda utgifts- och skatteöversyner.

Finland måste prioritera fortsatta strukturella reformer som stärker den ekonomiska tillväxten på lång sikt, inklusive en reform av kollektivavtalssystemet som underlättar anpassningen till chocker.

Även om Finland har gjort betydande framsteg med att fasa ut användningen av fossila bränslen, behövs ytterligare åtgärder för att uppnå landets ambitiösa och berömvärda koldioxidutsläppsmål.

Banksystemet i Finland har en god motståndskraft överlag tack vare sin goda kapitalisering och lönsamhet. Banksystemet är emellertid stort med många inbördes kopplingar och det är mycket beroende av finansiering på grossistmarknaden. Det är dessutom exponerat för risker som härrör från de övriga nordiska länderna och från den växande hushållsskulden. Därför krävs en ytterligare förstärkning av likviditetsbuffertarna, utbyggnad av verktygslådan för makrotillsyn och – när läget tillåter – skärpning av kapitalkraven.